

Christiansen: Jeg kan ikke dele Anskuelse med de ærede Medlemmer, som støttede det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (S. Andersen). I det Hele har jeg den Tro, at dersom det, som er flet i denne Retning, virkelig skulde kaldes Misbrug, maa det idetmindste kaldes for en grumme lille Misbrug. Men jeg vil tilføje, at for mig staar det slet ikke som nogen Misbrug. Jeg har ikke Noget imod, at Præmieæftningen kan finde Sted i endnu større Udstrækning, end den fter, thi det gjælder jo dog om at faae de mest udmærkede Dyr fremstillede paa de forskjellige Steder, for at Folk, som komme til Dyrsfuerne, kunne faae at se saa udmærkede Dyr som muligt og have saa mange Dyr af forskjelligt Præg for sig som muligt, for derved at bedømme deres indbyrdes Fortrin. Det er netop det, vi skulle stræbe efter, at udmærkede Dyr kunne blive bekjendte og komme frem paa saa mange Steder som muligt. De allerfleste Landboforeninger sørge nu i Regelen ogsaa for, at de Dyr, som de præmiere, skulle blive i det vedkommende Distrikt eller i Kredsen for at tjene til Bedækning, og derfor er det sjældent, at der er ret Mange, som kunne komme til at konkurrere paa forskjellige Steder i eet Aar; men netop fordi jeg ønsker, at det Udmærkede kan komme frem paa forskjellige Steder, for at Folk kunne faae Syn for, hvad der virkelig er godt, anbefaler jeg at forstaae Vædringsforslaget. Jeg tror, at man bør overlade til Landboforeningerne selv at træffe Bestemmelser paa dette Omraade, og jeg ønsker, at der maa være mere Frihed for Dyr til at komme frem paa de forskjellige Steder, end nu er Tilfældet.

Indenrigsministeren (Steel): Jeg tror virkelig ikke, at denne Sag har den Betydning, som man tillægger den fra visse Sider af Salen. Jeg tror, at dette Forhold lader sig naturlig og jævnt ordne, naar man blot lader de forskjellige Landboforeninger beholde Frihed til selv at bestemme en fornuftig Fordeling af Præmierne. Jeg ser ikke nogen Grund til at gjøre Forskjel imellem de Præmier, som udrebes af Landboforeningerne selv ved Hjælp af Medlemsbidraget, og dem, som de faae fra Staten, og som de hidtil have haft fri Raadighed til at uddele. Det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgkreds (Buch) var enig med mig i, at Sagen ikke har stor Betydning, men vil alligevel stemme for Vædringsforslaget; men min Enighed med ham i Bedømmelsen af Forslagets Betydning, bringer mig netop til at gjøre den modsatte Hensigt, nemlig at man stemmer imod Vædringsforslaget. At der skulde være omreisende Præmiejøgere, som købte Kreaturer op og reiste fra de ene Dyrskue til det andet for at gjøre sig en Indtægt deraf, har jeg aldrig tænkt mig, og har jeg aldrig haft Leilighed til at erfare, og jeg har

dog bevæget mig en Del i disse Forhold. Jeg maa tilføje, at jeg under min hele Virksomhed ikke nogeninde har truffet paa det Tilfælde, at en Mand har faaet Præmie for et Dyr, som har taget Præmie et andet Sted. Jeg tror altsaa, at det er en ren Undtagelse; men skulde det antage farlige Dimensioner, beror det jo paa Landboforeningerne selv, saa er det ikke for Meget at bede dem selv om at varetage deres Interesser. En saadan Misbillid til Landboforeningerne, som det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) røbede, tror jeg, er meget ubegrundet. Han mente, at Bestyrrelserne for Landboforeningerne skulde, for at trække Medlemmer til sig fra andre Distrikter, lade sig forlede til at opretholde den Regel, at de Fremmede skulde have fuld Adgang til Præmieæftning i de paagældende Foreningers Dyrskuer. Derved skulde de søge at faae fremmede Medlemmer til deres Forening paa Beføstning dog altsaa i det Tilfælde af deres egne Medlemmer. Men selv om man vil gaa ud fra den Forudsætning, at der ved Udvalget af Præmier ikke blev taget saa meget Hensyn til Dyrenes Fortrinlighed som til det, der efter det ærede Medlems Mening kan blive en medvirkende Grund til Præmiering — en Forudsætning, som jeg paa ingen Maade gaar ud fra, — vil dog, synes jeg, simpel Forsigtighed og Omsigt om ikke at miste de Medlemmer, som allerede høre til Foreningen, lede til, at man ikke søger paa denne Maade at købe enkelte Medlemmer paa Beføstning af alle de Andre. Jeg kan ikke se nogen Grund til at antage, at der skulde være nogen Tilbøjelighed i denne Retning. Jeg tror, som sagt, at dette Forhold ikke har videre Betydning, og netop derfor ønsker jeg ikke, at man nu ved Lov skulde gjøre Forandring i det Forhold, som har bestaaet hidtil, og at man ikke skulde berøve Landboforeningerne den Frihed, som de hidtil have haft, til at disponere over Statstilskudet, som jeg aldrig har hørt er blevet benyttet paa den Maade, at det har givet Anledning til Klager i den omtalte Retning.

Formanden (Rabbe): Der er endnu indtegnet 5 Talere; men da de stillede Forslag efter deres Bessaffenhed ikke give Grund til stor Forhandling, skal jeg henstille til ærede Medlemmer, om de noget kunne begrænse Omsfanget af deres Udtalelser.

J. Sørensen: Jeg skal søge at huske paa, hvad den høitærede Formand mindede om, og ikke sige Mere end, hvad jeg mener, at jeg har Erang til at udtale. De Vædringsforslag, der ere stillede til §§ 2, 4 og 5, betragter jeg kun som Redaktionsændringer, som en Lydeliggjørelse af det Vedtagne, saa jeg tror ikke, at jeg behøver at opholde mig videre derved. Jeg tror ogsaa, at den ærede Forslagsstiller af Forslaget til § 1 og